

Tu si kopte, tu si réte,
tu si chleba vyděláte.

A tu ryli, tu kopali,
tu si chleba dobévali.

A tu ryli, tu kopali,
dost' se hladem naplakali.

Dal Pámbů Evě prásličku,
by si přadla kódeličku.

2054.

Z Pacetluk.

Suš. 23.

Na mšu svatú zvo - ni - jó, na mšu svatú zvo-ni - jó,
dvě pan - ny na ňu i - dó, dvě pan-ny na ňu i - dó.

Na mšu svatú zvonijó,
dvě panny na ňu idó.

Ta jedna se vrátila,
do zahrady vkročila.

Utrhla tam tři růže,
uvila z nich tři věnce.

Přijel za ňó z rodu pán,
na svém vraným koni sám.

Dé mi panno ten věnec,
šak su ešče mládenec.

Dé mi panno ten druhé,
šak su ešče svobodné.

Dé mi panno ten třetí,
šak su pro tě dost' hezký.

Ten třetí já nesmím dat'
mohla by mi máti láť.

Dyž ti bude máti láť,
přid' si ke mě stěžovať.

Stópni panno na kameň
a s kameňa sem na zem.

Pojedem se podivať
na překrásné vinohrad.

Tři dni cesty konaři,
žádný cesty neměli.

Přes samý hory, doły,
přenesčasný příhody.

Jak před peklo přijeli,
na vrata uderili.

Otevřte tovaryši,
vezem tělo i duši.

Co to tělo činiło,
že se semka dostało?

Toto tělo činiło,
na mšu chodiť nechtělo.

Posadte na stolici,
zavděte jí sklenici.

Jak ponéprv připila,
pěkná červená byla.

Jak po druhý připila,
ešče červenší byla.

Jak po třetí vypila,
v plameň se obrátila.

Otevřte okýnečko,
ať se schladí srdečko.

Dyž ses chtěla schladiti,
mělas na mšu choditi.

Zvony, proč nezvóníte,
snad' vy o mě nevíte?